

PREZYDENT MIASTA KRAKOWA

OR-03.0003.2604.2017

Kraków,

4 CZE. 2017

**Pani
Małgorzata Jantos
Radna Miasta Krakowa**

W odpowiedzi na Pani interpelację w sprawie stadionu Wisły Kraków, zgłoszoną na sesji Rady Miasta Krakowa w dniu 31 maja 2017 r., uprzejmie informuję:

Wsparcie polegające na przyznaniu w jakiejkolwiek formie, pomocy pojedynczemu podmiotowi gospodarczemu, bądź grupie podmiotów, prowadzące do zakłócenia konkurencji na wolnym rynku, powinno być procedowane z zachowaniem przepisów dotyczących pomocy publicznej.

Członkostwo w Unii Europejskiej obliguje organy władzy publicznej do respektowania unijnych reguł konkurencji.

Zawodowe kluby piłkarskie, takie jak Wisła Kraków SA są uznawane za przedsiębiorstwa i podlegają ograniczeniom wynikającym z unijnego prawa konkurencji, w tym pomocy publicznej, która co do zasady jest zakazana. Prawo unijne dopuszcza stosowanie wsparcia ze strony państwa, o ile jest to usprawiedliwione ważnymi względami społeczno-gospodarczymi, a każdy taki przypadek należy traktować jako wyjątek od reguły. Co do zasady wszelka pomoc udzielana przedsiębiorcom podlega notyfikacji do Komisji Europejskiej (KE).

Odstępstwo od przywołanej powyżej zasady znajduje zastosowanie w odniesieniu do pewnych kategorii pomocy (jak np. pomocy de minimis, pomocy w ramach tzw. „wyłączeń grupowych”). Do czasu wydania stosownej decyzji przez KE państwo członkowskie powinno przestrzegać tzw. klauzuli zawieszającej wynikającej z art. 108 ust. 3 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (wersja skonsolidowana Dz. Urz. UE C 326 z 26 października 2012 r.), co oznacza, że wszelkie plany przyznawania nowej pomocy nie mogą zostać wprowadzone w życie przed ich zatwierdzeniem przez KE.

Nieprzestrzeganie zasad przyznawania pomocy zgodnie z przepisami unijnymi (w takich formach jak np. udostępnianie mienia publicznego lub sprzedaż tego mienia na warunkach odbiegających od rynkowych) może doprowadzić do konieczności zwrotu uzyskanej korzyści przez przedsiębiorcę wraz z odsetkami naliczonymi od dnia przyznania pomocy przy 10-letnim okresie przedawnienia. KE wydaje decyzję o zwrocie udzielonej pomocy publicznej również wtedy, kiedy beneficjent nie ponosi żadnej winy za fakt jej udzielenia niezgodnie z prawem. Na organach udzielających pomocy spoczywa więc obowiązek wnikliwego badania warunków dopuszczalności pomocy, albowiem przedsiębiorca zobowiązany do jej zwrotu może wystąpić z roszczeniem odszkodowawczym.

Dla zobrazowania wagi problemu nadmieniam, że KE w 2016 r. wydała decyzje nakazujące Hiszpanii odzyskanie pomocy niezgodnej z rynkiem wewnętrznym udzielonej takim potęgom futbolowym jak Real Madryt i FC Barcelona. Kluby te przez wiele lat korzystały bezprawnie z pomocy publicznej. W wydanych decyzjach KE podkreśliła, że unijne zasady prawa pomocy publicznej odwołują się do wszystkich publicznych ingerencji w rynek – celem zapewnienia, że nie zakłócają one konkurencji poprzez selektywne faworyzowanie jednego uczestnika rynku względem pozostałych.

Z powyższego wynika, że wszelkie działania realizowane przez gminę, które wiążą się z transferem środków publicznych na rzecz podmiotów prowadzących działalność gospodarczą, w tym również profesjonalnych klubów sportowych powinny pozostawać w zgodzie z unijnym systemem prawnym.

Zgodnie z art. 10 ust. 5 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r. poz. 2147 ze zm.) gospodarowanie nieruchomościami stanowiącymi własność jednostki samorządu terytorialnego, jak również Skarbu Państwa następuje z uwzględnieniem przepisów o pomocy publicznej. Sprzedaż majątku publicznego profesjonalnemu klubowi sportowemu na warunkach odbiegających od rynkowych podlega zgłoszeniu do KE, która dokonuje oceny zgodności pomocy z rynkiem wewnętrznym kierując się zasadą niezbędności oraz proporcjonalności pomocy.

Od 1 lipca 2014 r. finansowanie sportu środkami publicznymi jest dopuszczalne i nie podlega zgłoszeniu do KE, o ile pomoc jest udzielana zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (UE) NR 651/20144 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 str. 1 z dnia 26 czerwca 2014 r.). Zgodnie z rozporządzeniem pomoc publiczna może być udzielana na infrastrukturę sportową w ramach pomocy inwestycyjnej i operacyjnej. Pomoc operacyjna na infrastrukturę sportową nie może przekroczyć kwoty 2 mln EUR rocznie. W przypadku pomocy nieprzekraczającej 1 mln EUR, maksymalną kwotę pomocy można ustalić na poziomie 80 % kosztów kwalifikowanych (podlegających finansowaniu ze środków publicznych).

Warunki udzielenia pomocy są następujące:

- Infrastruktura sportowa nie może być wykorzystywana wyłącznie przez jednego użytkownika uprawiającego sport zawodowo. Wykorzystanie infrastruktury sportowej przez innych użytkowników uprawiających sport zawodowo lub amatorsko, powinno stanowić co najmniej 20 % jej potencjału czasowego rocznie.
- Infrastruktura sportowa jest udostępniania innym użytkownikom na przejrzystych i niedyskryminacyjnych zasadach w cenach publicznie dostępnych, przy czym preferencyjny dostęp na korzystniejszych warunkach można przyznać przedsiębiorstwom finansującym co najmniej 30 % kosztów inwestycji w infrastrukturę. Jeżeli z infrastruktury sportowej korzystają zawodowe kluby sportowe, państwo członkowskie powinno zapewnić, aby warunki cenowe za korzystanie z infrastruktury były publicznie dostępne. Celem takiego działania jest zapewnienie przejrzystości i równego traktowania użytkowników.

Pomoc publiczna przewidziana w tym akcie prawnym może być udzielana przedsiębiorcom, którzy nie znajdują się w trudnej sytuacji finansowej w rozumieniu przepisów unijnych. Pomoc dla podmiotów mających trwale trudności finansowe oceniana jest pod kątem spełnienia wymogów zawartych w Wytycznych dotyczących pomocy państwa na ratowanie i restrukturyzację przedsiębiorstw niefinansowych znajdujących się w trudnej sytuacji (Dz. Urz. UE C 249 z 31 lipca 2014 r., str. 1). Przyznanie jakiegokolwiek pomocy ze środków publicznych takiemu przedsiębiorcy uwarunkowane jest wdrożeniem planu restrukturyzacji, który podlega zatwierdzeniu przez KE. W przypadku pomocy udzielonej na restrukturyzację przedsiębiorcy jest zobowiązany do pełnej realizacji planu restrukturyzacji,

która musi prowadzić do przywrócenia rentowności prowadzonej działalności i długotrwałej zdolności do konkutowania na rynku.

Niezależnie od powyższego, rozpatrując kwestię ewentualnego przeniesienia prawa własności stadionu na rzecz klubu Wisła Kraków SA w formie umowy darowizny, należy zwrócić uwagę, że zapis art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami zawiera regulację, iż nieruchomości stanowiące własność Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego mogą być przedmiotem darowizny na cele publiczne lub darowizny dokonywanej pomiędzy Skarbem Państwa a jednostką samorządu terytorialnego, a także między jednostkami.

Działalność Wisły Kraków SA nie mieści się w katalogu celów publicznych wymienionych w art. 6 wyżej wymienionej ustawy, co oznacza, że w obecnie obowiązującym stanie prawnym nie ma możliwości dokonania darowizny na rzecz wskazanego podmiotu.

PREZIDENT MIASTA KRAKOWA
Jacek Majchrowski

Otrzymują:

1. Adresat
2. Zarząd Infrastruktury Sportowej w Krakowie
3. Wydział Podatków i Opłat
4. Wydział Egzekucji Administracyjnej i Windykacji
5. Biuletyn Informacji Publicznej
6. aa